

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 180, of. 404,
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova / Republic of Moldova
бул. Штефан чел Маре 180, оф. 404,
MD-2004, Кишинёв, Республика Молдова
+373 22 212 817; info@egalitate.md; www.egalitate.md

DECIZIE
din 04 septembrie 2023
cauza nr. 20/23

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Svetlana DOLTU – membră
Andrei BRIGHIDIN – membru
Victorina LUCA – membră
Evghenii Alexandrovici GOLOȘCEAPOV – membru

au examinat, în ședință de audieri publică, susținerile scrise și verbale ale persoanei interesate: Asociația Obștească Centrul AAAA, reprezentată de avocata BBBB;
reclamatului: CCCC, reprezentat de avocatul DDDD și
au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

Pretinsa instigare la discriminare pe criteriul de orientare sexuală.

II. Admisibilitatea obiectului

Plângerea corespunde cerințelor art. 13 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012 și nu ridică excepțiile de restituire prevăzute în art. 14 alin. (1) sau inadmisibilitate prevăzute în art. 14¹ alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012.

III. Susținerile părților

Alegațiile petiționarei

- 3.1 Persoana interesată indică că este o asociație obștească de promovare a drepturilor omului, în particular pentru EEEE. Aceasta denunță exprimările reclamatului, dl CCCC, care în perioada zilelor de 24 și 25 ianuarie FFFF, în public prin intermediul canalul său Telegram, a făcut un anunț public cu următorul text (tradus din limba rusă): „*Ofer în dar tinerilor căsătoriți o casă în Italia. Singura condiție este ca ceremonia căsătoriei lor + înregistrarea oficială a căsătoriei să aibă loc la noul loc de reședință și să ajute la mutarea în Italia pentru rezidență permanentă tuturor celorlalți care doresc să încheie căsătorii similare. Sunt multe case disponibile!*” Anunțul reclamatului este răspunsul lui la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO) din 17.01.2023 în cauza Fedotova și alții contra Federației Ruse. Prin care CtEDO reinterpretează art. 8 al Convenției europene a

drepturilor omului (CEDO) – dreptul la viața privată și de familie – întru a puncta că obligația pozitivă a statului la aplicarea garanțiilor pentru respectarea vieții private include obligația de a adopta un cadru normativ pentru recunoașterea și protecția cuplurilor de același sex.

- 3.2 Persoana interesată susține că anunțul reclamatului a fost pe larg preluat de presa națională pentru a stârni reacții negative în societate și a îndemna populația să-i urmeze exemplu, adică să le ceară HHHH să plece din țară. Persoana interesată indică că reclamatul este liderul al GGGG și KKKK, astfel exprimările acestuia și-au atins ținta și au dat curs unui șiruri de injurii, dezaprobări față de persoanele HHHH care pledează pentru implementarea hotărârii CtEDO în Republica Moldova.
- 3.3 Persoana interesată consideră comportamentul reclamatului ca fiind instigare la discriminare pe motiv că în cazul dat este evident că intenția reclamatului, SSSS, este de a promova o politică de intoleranță și discriminare față de HHHH, de a „hrăni” și „aprinde” ideile homofobe prin declarații publice derizorii, căutând să instige la discriminare împotriva persoanelor știute sau presupuse ca fiind de HHHH. Acest lucru reiese din o altă postare publicată în aceeași perioadă de timp unde el descrie vizită în ȘȘȘȘ și se arată indignat că văzuse cupluri de același sex în stradă ținându-se de mână și sărutându-se.

Susținerile reclamatului

- 3.4 Reclamatul susține că, deși plângerea depusă de persoana interesată a fost formulată vag și marcată prin accent predominant de personalitatea reclamatului, care este vădit antipatică, aceasta nu indică în ce constă pretinsa discriminare, din legătură între publicația LLLL și publicația reclamatului, se poate deduce ironia reclamatului vis-a-vis de intenția de a înregistra în Moldova căsătoria între persoane de același sex.
- 3.5 În acest context, reclamatul menționează că art. 2 din Legea cu privire la asigurarea egalității determină discriminarea „*orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane*”. Reclamatul atenționează că aceste drepturi și libertăți trebuie să fie reale și nu imaginare.
- 3.6 Reclamatul indică că legislația națională, deocamdată, nu recunoaște dreptul persoanelor de același sex la înregistrarea căsătoriei, mai mult ca atât, astfel de căsătorii sunt direct interzice. Respectiv, dreptul persoanelor de același sex la înregistrarea căsătoriei în Republica Moldova nu este unul real (legal) ci doar imaginar (dorit), iar referirea petiționarei la hotărârea CtEDO din 17.01.2023 menționată în speță, este irelevantă deoarece CtEDO a refuzat să examineze cazul sub aspectul art. 14 „Interzicerea discriminării” din CEDO.
- 3.7 Astfel, generalizând cele menționate, reclamatul conchide că dreptul la căsătorie între persoane de același sex nu este prevăzut de lege, respectiv, până la modificarea legii, nimeni, inclusiv EEEE din Moldova, nu poate fi considerat discriminat în realizarea acestui drept neprevăzut de lege. În acest context, reclamatul menționează Protocolul nr. 12 la CEDO, care în art. 1 stipulează că *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare”*.

IV. Dreptul relevant

- 4.1 **Constituția Republicii Moldova, art. 16 alin. (2)** Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială; **art. 28** Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată; **art. 32 alin. (1)** Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil; **alin. (2)** Libertatea exprimării nu

poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie; **alin. (3)** Sunt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.

- 4.2 **Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 19** Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.
- 4.3 **Pactul internațional pentru drepturile civile și politice nr. 31/1966, art. 2 alin. (1)** Statele părți la prezentul Pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor și țin de competența lor drepturile recunoscute în prezentul Pact, fără nici o deosebire, în special de rasă, culoare, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare; **art. 17 alin. (1)** Nimeni nu va putea fi supus vreunor imixtiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale; **alin. (2)** Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri; **art. 26** Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.
- 4.4 **Comentariul General nr. 20 al Comitetului ONU pentru drepturile economice, sociale și culturale, pct. 7** non-discriminarea este o obligație imediată și transversală în Pact; **art. 2 alin. 2** state părți trebuie să garanteze nediscriminarea în exercitarea fiecăreia dintre drepturile economice, sociale și culturale consacrate în Pact și pot fi aplicate numai în combinație cu aceste drepturi. Trebuie remarcat faptul că discriminarea constituie orice deosebire, excludere, restricție sau preferință sau alt tratament diferențiat, care se bazează în mod direct sau indirect, pe motiv de discriminare interzise și care are intenția sau efectul de a distruge sau compromite recunoașterea, beneficiul sau exercitarea, pe picior de egalitate, a drepturilor Pactului. Discriminarea include, de asemenea, incitarea la discriminare și hărțuire.
- 4.5 **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), art. 8 alin. (1)** Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale; **art. 10 alin. (1)** Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare; **alin. (2)** Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești; **art. 14** Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

- 4.6 **Recomandarea CM/Rec(2022)16 al Comitetului de Miniștri către statele membre privind combaterea discursului instigator la ură, pct. 2** În sensul prezentei recomandări, prin discurs instigator la ură se înțeleg toate tipurile de expresii care incită, promovează, răspândesc sau justifică violența, ura sau discriminarea împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane, sau care le denigrează, din cauza caracteristicii personale reale sau atribuite ori statut, cum ar fi rasa, culoare, limbă, religie, naționalitate, origine națională sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, identitate de gen și orientare sexuală; **pct. 3** Întrucât discursurile instigatoare la ură acoperă o serie de expresii instigatoare la ură care variază în funcție de gravitatea lor, de prejudiciul pe care îl provoacă și de impactul lor asupra membrilor anumitor grupuri în diferite contexte, statele membre ar trebui să se asigure că există o serie de măsuri calibrate corespunzător pentru a preveni în mod eficient și combate discursul instigator la ură. O astfel de abordare cuprinzătoare ar trebui să fie pe deplin aliniată cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului și cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului; **pct. 4** La evaluarea gravității discursului instigator la ură și la determinarea tipului de răspundere, dacă este cazul, care ar trebui aplicată oricărei expresii specifice, autoritățile statelor membre și alte părți interesate ar trebui, urmând îndrumările oferite de jurisprudența relevantă a Curții, să ia în considerare următorii factori și interacțiunea dintre ei: conținutul discursului; contextul politic și social la momentul exprimării; intenția vorbitorului; rolul și statutul vorbitorului în societate; modul în care discursul este difuzat sau amplificat; capacitatea discursului de a provoca consecințe dăunătoare, inclusiv iminența unor astfel de consecințe; natura și dimensiunea audienței și caracteristicile grupului vizat.
- 4.7 **Principiile referitoare la punerea în practică a dreptului internațional al drepturilor omului în ceea ce privește orientarea sexuală și identitatea de gen (Principiile de la Yogyakarta), Principiul 6** Orice persoană, indiferent de orientarea sa sexuală sau de identitatea de gen, are dreptul la viață privată, fără imixtiuni arbitrare sau ilegale, inclusiv în ceea ce privește familia, domiciliul sau corespondența și are dreptul la protecția legii împotriva amenințărilor aduse onoarei și reputației sale. Dreptul la viață privată implică decizia personală de a dezvălui sau nu informații cu privire la orientarea sexuală sau identitatea de gen proprii, precum și alte decizii referitoare la propriul corp și la relațiile consensuale – inclusiv cele sexuale – cu alte persoane.
- 4.8 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Erbakan c. Turciei (Cererea nr. 59405/00), 06.07.2006, par. 64** Curtea a subliniat că combaterea tuturor formelor de intoleranță face parte integrantă din protecția drepturilor omului și că este extrem de important ca politicienii, în discursurile lor publice, să evite difuzarea unor afirmații care pot să favorizeze intoleranța.
- 4.9 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Vejdeland și alții c. Suediei (Cererea nr. 1813/07), 09.05.2012**, Curtea a concluzionat că nu poate fi invocată protecția garantată de art. 10 în cazul în care libertatea de exprimare este abuzată pentru a prezenta homosexualitatea ca „tendință sexuală deviantă” care are un „efect moral distructiv asupra substanței societății”. Curtea a concluzionat că aceste declarații au constituit afirmații serioase, care aduc prejudicii morale.
- 4.10 **Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012, art. 1 alin. (1)** Scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu; **art. 2 instigare la discriminare** – orice comportament prin care o persoană aplică presiuni sau afișează o conduită intenționată în scopul discriminării unei terțe persoane pe baza criteriilor

protejate, reale sau presupuse; **art. 3** Subiecți în domeniul discriminării sânt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat.

V. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 5.1 Din materialele dosarului, Consiliul reține că urmează să se pronunțe asupra existenței faptelor de instigare la discriminare pe criteriul de orientare sexuală.
- 5.2 Consiliul reamintește că atât legislația națională (art. 15 alin. (1) și art. 19 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012), cât și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (printre multe altele, a se vedea cauza D. H. și alții contra Republicii Cehe par. 82-84, par. 177, cauza Chassagnou și alții contra Franței par. 91-92, cauza Timishev contra Rusiei par. 57) prevăd o regulă specială referitor la sarcina probei în litigiile privind discriminarea, și anume: sarcina probei trece la reclamat atunci când petiționarul/petiționara prezintă dovezi din care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu.
- 5.3 Pentru a institui prezumția instigării la discriminare, faptele invocate trebuie să caracterizeze cumulativ următoarele elemente:
  - a) comportamentul prin care o persoană aplică presiuni sau afișează o conduită intenționată
  - b) cu scopul sau efectul discriminării unei terțe persoane
  - c) pe baza unui criteriu protejat.
- 5.4 Analizând alegațiile persoanei interesate, Consiliul stabilește că prezumția instigării la discriminare a fost instituită. Consiliul a reținut spre apreciere mesajul afișat de reclamat în canalul de Telegram, gestionat de acesta: *„Ofer în dar tinerilor căsătoriți o casă în Italia. Singura condiție este ca ceremonia căsătoriei lor, înregistrarea oficială a căsătoriei, să aibă loc la noul loc de reședință și să ajute la mutarea în Italia pentru rezidență permanentă tuturor celorlalți care doresc să încheie căsătorii similare. Sunt multe case disponibile!”*. Consiliul a luat act de faptul că mesajul reținut ar putea fi considerat drept îndemn adresat persoanelor care aparțin EEEE+ să părăsească Republica Moldova și care are drept scop discriminarea acestui grup de persoane. De asemenea, Consiliul reține faptul că criteriul protejat incident speței este orientarea sexuală, or din mesajul postat de reclamat reiese clar că acesta se referă la EEEE.
- 5.5 Conform art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012, sarcina de a proba că faptele în cauză nu constituie discriminare revine persoanei/instituției despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie. Consiliul urmează să aprecieze caracterul comportamentului deplâns din perspectiva amplorii acestuia într-un context anumit, efectului asupra publicului și gradului de determinare a publicului la acțiuni discriminatorii.
- 5.6 Reclamatul susține că mesajul publicat în canalul Telegram are menirea de a ironiza vis-a-vis de intenția de a înregistra în Republica Moldova căsătoria între persoane de același sex, cu toate că legislația națională interzice direct acest fapt. Totodată, reclamatul menționează că prin publicarea mesajului său nu a restricționat sau exclus în drepturi și libertăți persoanele care aparțin EEEE, iar acțiunile deplânse de persoana interesată sunt irelevante în sensul Legii cu privire la asigurarea egalității. Totodată, reclamatul notează că, stigmatizarea și etichetarea persoanelor ca fiind homofobe pentru poziția sa rezervată, atât timp cât nu este un cadru normativ privind legalizarea căsătoriilor între persoane de același sex, este inadmisibilă într-o societate democratică.
- 5.7 Consiliul reamintește că libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică (cauza Lingens c. Austriei, nr. 9815/82, din

08.07.1986). Cu toate acestea, Consiliul atrage atenția că nu trebuie de ignorat faptul că exercitarea libertății de exprimare nu este una absolută, iar din partea persoanelor ce își exercită dreptul la libera exprimare urmează a fi asumate unele îndatoriri și responsabilități. Așadar, cel care își exprimă opiniile trebuie să manifeste prudență în anumite domenii ce devin sensibile dacă sunt articulate într-un anumit context. Deși libertatea de exprimare este una din libertățile fundamentale ale omului, aceasta cum a fost menționat supra nu este una absolută. Consiliul notează că libertatea de exprimare poate și trebuie să fie restrânsă atunci când formele de exprimare a ideii, informației sau opiniei capătă forma unui discurs instigator la discriminare. Cu alte cuvinte, opiniile exprimate public care instigă la discriminare nu beneficiază de protecția art. 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici de Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare. Invocarea libertății de exprimare în apărarea acestor afirmații ar constitui o distorsionare a conținutului normativ al acestui drept.

- 5.8 Prin urmare, atunci când se pune problema stabilirii în ce măsură declarațiile exprimate corespund standardelor în materie de nediscriminare, Consiliul aplică un set de criterii, printre care: substanța mesajului transmis, calitatea vorbitorului și influența acestuia, vulnerabilitatea auditoriului, diseminarea și impactul potențial, contextul social care amplifică tensiuni existente în societate.
- 5.9 Aplicând criteriile enunțate circumstanțelor speței, Consiliul reține faptul că reclamatul, prin postarea și comentariile de pe canalul Telegram din 24 ianuarie FFFF, și-a exprimat intenția de a oferi în dar persoanelor care aparțin HHHH case în Italia, dar cu condiția că aceste cupluri să părăsească pentru totdeauna Republica Moldova. În această privință, examinând conținutul postării, Consiliul notează că mesajele transmise de acesta, ulterior preluate de mai multe portaluri de știri din țară, aveau menirea de a determina persoanele HHHH să se izoleze, părăsind țara sa de origine doar din cauza orientării sexuale ale acestora. Luând în considerare personalitatea publică a reclamatului și impactul pe care îl are asupra unui număr mare din populația Republicii Moldova, discursul său a stârnit un șir de reacții în societate, fapt care a amplificat și mai mult tensiunea existentă pe acest aspect. Reieșind din cele expuse, Consiliul califică drept probată intenția reclamatului de a împărtăși opinia sa unui număr cât mai mare de persoane, or, fiind om politic, acesta se bucură de notorietate și de un nivel înalt de încredere în societate. Astfel, făcând uz de statutul de care dispune, de influența și de credibilitatea de care se bucură din partea cetățenilor, reclamatul a urmărit să cultive și să promoveze intoleranța față de persoanele HHHH, marginalizarea și excluderea acestora. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a atenționat că combaterea tuturor formelor de intoleranță face parte integrantă din protecția drepturilor omului și că este extrem de important ca politicienii, în discursurile lor publice, să evite difuzarea unor afirmații care pot să favorizeze intoleranța (cauza Erbakan c. Turciei, nr. 59405/00 din 06.07.2006).
- 5.10 În lumina acestor raționamente, Consiliul atrage atenția că impactul unor mesaje publice instigatoare la discriminare față de un anumit grup de persoane, indiferent de modalitatea în care au fost transmise, conținutul cărora rămâne a fi unul negativ, care este exprimat de către persoane publice, care dețin posibilitatea de a fi catalogate de publicul larg drept un model de urmat, pot cultiva intoleranța și contribui la încurajarea încălcării drepturilor omului.
- 5.11 Consiliul reține contextul social și situația particulară de vulnerabilitate a grupului care este ținta mesajelor afișate. Or, istoricul de stigmatizare a persoanelor HHHH în societatea moldavă este relevat de toate edițiile Studiului privind percepțiile și atitudinile față de egalitate (din 2015, 2018 și 2021) realizat sub egida Consiliului. Conform constatărilor celui mai recent Studiu realizat în 2021 dintre toate grupurile minoritare, persoanele HHHH

constituie grupul cel mai puțin acceptat de către populație¹ În asemenea condiții, mesajele instigatoare la discriminare și îndemnurile la excludere și intoleranță, ținute de persoane publice care se bucură de un nivel înalt de încredere din partea unei părți semnificative a populației, nu fac decât să amplifice tensiunile existente în societate și să sporească vulnerabilitatea grupului în discuție. Or, în condițiile unui nivel de acceptare extrem de scăzut față de EEEE, asemenea mesaje, dincolo de faptul că lezează demnitatea persoanelor vizate, nu pot avea decât efecte nocive și periculoase pentru întreaga societate ducând la ură și violență față de acestea.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 1, 2, 3 și art. 15 alin. (4) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, coroborat cu pct. 61, 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012

CONSILIUL DECIDE

1. Faptele constatate reprezintă instigare la discriminare pe criteriul de orientare sexuală.
2. În vederea prevenirii faptelor similare pentru viitor, Consiliul recomandă reclamatului să se abțină de la discursuri care lezează demnitatea persoanelor pe criteriul de orientare sexuală.
3. Decizia se comunică părților și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
4. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, 3, fără respectarea procedurii prealabile.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Svetlana DOLTU – membră

Andrei BRIGHIDIN – membru

Victorina LUCA – membră

Evghenii Alexandrovici GOLOȘCEAPOV – membru

---

¹ https://egalitate.md/wp-content/uploads/2016/04/studiu-privind-perceptiile-si-atitudinile-fata-de-egalitate_study-on-perceptions-and-attitudes-towards-equality.pdf